

SVITAVY '76



IV. národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her, která letos vstoupila do 5. ročníku, protože její tradice byla založena už v roce 1972, končí. Konala se v roce bohatém na významné politické události. Sešel se XXV. sjezd KSSS, konal se XV. sjezd naší strany, vzpomínali jsme 55. výročí založení KSČ a konaly se volby do zastupitelských orgánů. Vstoupili jsme do prvního roku 6. pětiletky a

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER

Zpravodaj č. 3

26. listopadu 1976

ZÁVĚR IV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY RSDH

to všechno se odráželo v plánech práce i v závazkové hnutí našich občanů.

Důležité místo zaujímá v celkové výchově politickoorganizační a ideově výchovná činnost. Národní přehlídka je její součástí. Hodnotíme-li letošní ročník, můžeme konstatovat, že splnil očekávání. Široká veřejnost měla možnost seznámit se s ruskou a sovětskou divadelní tvorbou, opět se ukázalo, že tato díla mají své stálé místo v repertoáru vyspělých amatérských divadelních souborů. Všechny přistupovaly k nácviu velmi odpovědně, měly na zřeteli význam svitavské přehlídky.

Pořadatelé i organizátoři se snažili o to, aby všem hostům byly vytvořeny příznivé podmínky k vystupování, při setkání s patronátními závody, družstvy a společenskými organizace-

mi, v neposlední řadě i se členy SSM byly vytvořeny přátelské vztahy, které budou i nadále udržovány. Dobrých výsledků dosahuje např. n. p. TOS ve Svitavách, který už dvakrát měl jako patron stejný soubor a spokojenost byla na obou stranách. Stejně tak je možno hovořit i o OV SSM. Mladí lidé se pravidelně starají o mládežnické soubory a zajišťují mladé občanstvo.

Hodnotí-li se právě skončená akce, stanoví se koncepce i pro další ročníky. Budeme se všichni i nadále snažit o to, aby národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her byla důstojnou součástí oslav výročí VŘSR a Měsíce československo-sovětského přátelství, zvláště v příštím roce, kdy budeme oslavovat 60 let od chvíle, kdy výstřel z legendární Aurory dal povel ke změně světa.



Snímkem se vracíme k loňskému semináři, který se uskutečnil na téma Současná sovětská divadelní tvorba. Pozornost posluchačů svědčila o tom, že seminář zaujal.

Ještě několik poznámek k semináři

U příležitosti IV. národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her uskutečnil se 6. listopadu ve Svitavách seminář o spolupráci profesionálních umělců s amatérskými divadelníky. Mezi lektory si bohužel zařadila chřipka (pravděpodobně řádila i mezi seminaristy, protože jich nepřijelo právě nejvíce) a tak se seminář, původně plánovaný až do večera, poněkud zkrátil.

To mu ovšem nikterak neubralo na kvalitě. Pedagog DAMU v Praze, doc. dr. Jan Čísař, CSc., přednesl zajímavou přednášku o smyslu a účelu spolupráce profesionálů s amatéry a o formách realizace této spolupráce a podnítil tak zajímavou diskusi seminaristů, kteří cítili potřebu k tomuto problému se vyjádřit. Škoda jen, že nebyly početněji zastoupeny ostatní kraje naší republiky, aby mohlo dojít k výměně zkušeností v širším měřítku.

Potom přednesl svůj krátký příspěvek ze zasedání komise pro spolupráci se ZUČ SČDU výtvarník Divadla bratří Mrštíků v Brně Antonín Vorel, jehož výstava Scénografie k inscenacím ruských a sovětských divadelních

her byla ve Svitavách otevřena. Na závěr seminaristé tuto výstavu navštívili společně se s. Vorlem, který zájemcům poskytl informace a vysvětlení ke své práci.

Můžeme konstatovat, že téma, které bylo ve Svitavách nastíněno, by rozhodně zasluhovalo podrobnějšího rozboru, neboť míra podílu profesionála na amatérské inscenaci a přínos spolupráce s profesionálem pro amatéry je častým předmětem individuálních diskusí mezi divadelními ochotníky.

PATRONI a národní přehlídka

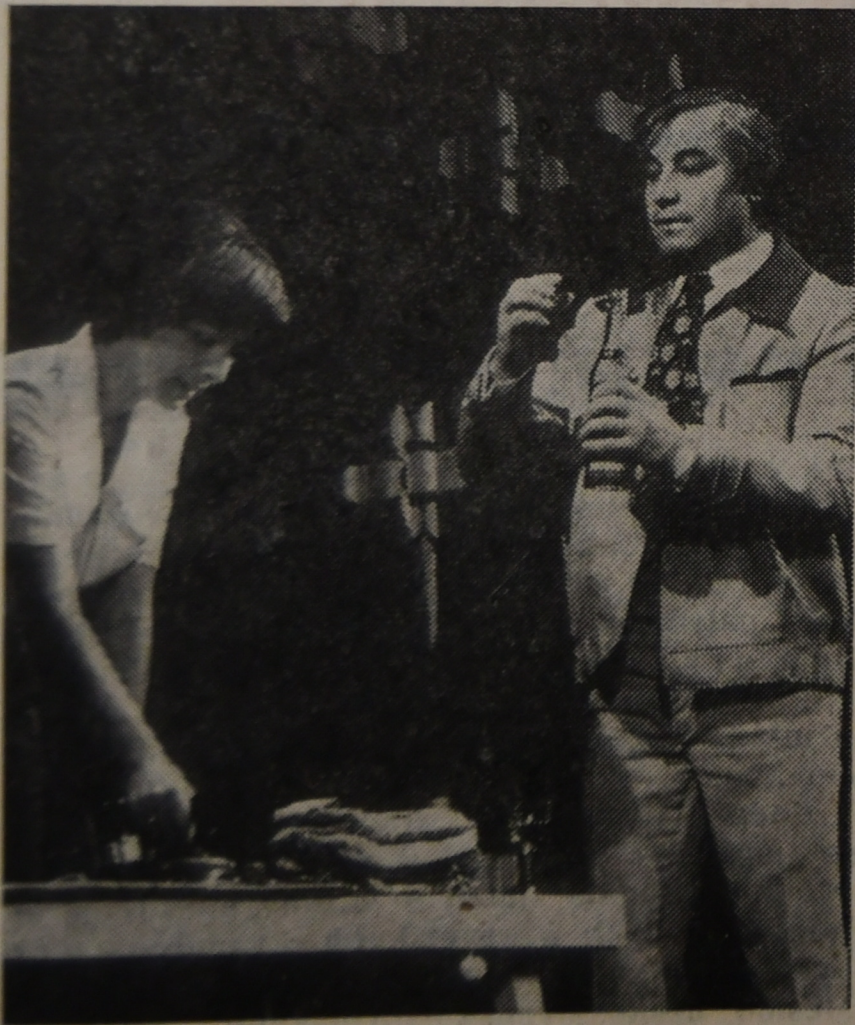
Připravit již pátý rok přehlídku ruských a sovětských divadelních her vyžaduje nesmírné úsilí všech organizátorů v čele s řídicím výborem, jehož členy jsou i zástupci odborových orgánů okresu. Avšak bez spolupráce všech odborářů okresu, vedoucích organizací, JZD a jejich podpory by se tato akce celonárodního významu nemohla uskutečnit.

Význam patronátů spočívá nejen v organizačním a materiálním zabezpečení jednotlivých představení, ale i ve vlastní účasti. Naplněné hlediště při každé hře svědčí o správném přístupu a pochopení ideového záměru, jehož hlavním cílem je seznamovat širokou veřejnost s klasickými i soudobými autory ruské a sovětské divadelní tvorby a jejich prostřednictvím poznávat život našich nejbližších přátel.

Hlavní patroni národní přehlídky již nyní tvoří ustálený kolektiv, který se pravidelně před zahájením schází s předsedou OOR, představiteli JKP a řídicího výboru, aby projednal všechny záležitosti spojené s přípravou. Jednotlivé schůzky s ostatními patronátními podniky již organizují sami bezprostředně před svými určenými představeními.

Snahou všech patronů je, aby právě jejich večer byl úspěšný, aby hlediště bylo naplněné pracujícími jejich závodů a aby i divadelní soubory měly od nich ty nejlepší dojmy. Již tradičně patří k velmi dobrým večerům ty, které organizují závody Adast Polička, TOS, Technolen, Vlněna Brněnec, OSP, přestože často musí řešit mnoho problémů, zejména s dopravou. Ale i některé menší odborové organizace, zejména školské, se podílejí na zdárném průběhu přehlídky z hlediska zabezpečení účasti na představení.

Stále se zvyšující zájem pracujících o poznání sovětské divadelní tvorby i úspěšná představení v ukrajinském jazyce dokazují i vnitřní blízkost s lidem Sovětského svazu. V závěru přehlídky bude hodnocena i práce odborářů a zkušenosti budou podkladem pro přípravu dalšího ročníku přehlídky.



Fotografii se loučíme s Ukrajinským národním divadlem z Prešova, které nám i letos připravilo krásný večer.

Zhlédnutá představení

Při letošní přehlídce jsme měli možnost vidět vyspělé amatérské soubory, které se nám svými výkony vryly do paměti. Mezi ně patřil bezesporu divadelní soubor V. K. Klicpery z Radonic u Kadaně, který měl na svém repertoáru komedii současných sovětských autorů Arkanova a Gorina — Svatba pro 800 miliónů. Představení bylo určeno čestným dárcům krve a jsme toho názoru, že řídicí výbor vybral dobře.

Představení bylo svěží, bylo využito dobrého překladu, zvláště masové scény byly živé, bezprostřední, byly realizovány dobré nápady vyplývající z textu, zaujaly jednotlivé herecké výkony, z nichž na prvním místě je zapotřebí jmenovat dědečka. Na všech však byla vidět zaujatost pro hru, po herecké stránce bylo představení vyrovnané, funkční byla i scéna. Je to o to pozoruhodnější, že tento kolektiv patří vlastně do souborů vesnických, Radonice mají okolo 1 000 obyvatel a přece se zde našlo dost lidí, kteří propadli kouzlu amatérského divadla.



Zahajovací představení — A. P. Čechov Racek v provedení divadelního souboru z Nového Města nad Metují.

Dalším kulturním tělesem, které se představilo pracujícím okresu Svitavy, byl divadelní soubor Závodního klubu Svit, Závody přesného strojírenství a Rudý říjen v Gottwaldově s komedií A. N. Ostrovského, Kdo hledá, najde.

Rovněž toto představení je možno hodnotit velmi dobře. Citlivě se zacházelo s textem, který odkryl i polohy, na amatérských jevištích nevídané. Jednotlivé postavy byly propracovány do detailů, u všech byl realizován dvojitý plán, i role malé byly zahrány tak, že diváky i porotu plně zaujaly. Chvillemi jsme se smáli,

chvillemi nám běhal mráz po zádech. Zvláště dobře je možno hodnotit závěr hry, který hostům plně vyšel — co dokáží udělat peníze s hloupým člověkem.

Hosty svitavské přehlídky jsou rovněž vyspělé amatérské divadelní soubory ze Slovenska. Na doporučení Osvetového ústavu z Bratislavy už zde dvakrát vystupoval divadelní soubor z Makyty Púchov — vzpomínáme na jeho představení „Zlatý kočár a Optimistická tragédie“ — v letošním roce jsme přivítali divadelní soubor ZK ROH n. p. IMUNA Šárišské Michalany, který přivezl drama Čingize Ajtmatova „Matčino pole“. Téma bylo realizováno už i slovenskou televizí, v SSSR vznikl film, který byl promítán i u nás. Vztah člověka k rodné zemi, vztah matky k dětem, to je téma stále aktuální a nutící k zamyšlení.

Závěrečným představením IV. národní přehlídky ruských a sovětských her je komedie Alexandra Vampilova „Starší syn“ v provedení členů Lidového divadla ze Svitav. Tento kolektiv slaví v letošním roce 30. výročí svého trvání. Za tu dobu se propracoval mezi dobré ochotnické soubory, několikrát se zúčastnil Jiráskových Hronovů, např. s Deníkem Anny Frankové, Kavkazským křídovým kruhem, Našimi furianty, vystupoval i na mezikrajské přehlídce v Krnově, a to s hrami Kupředu, soudruzi, Než kohout zazpívá.

Během své činnosti procestoval soubor Lidového divadla značný kus vlasti, udržuje čilé styky s družebním okresem Žiar nad Hronom, hostoval i v zahraničí. Několikrát hrál pro krajané ve Vídni, zúčastnil se zájezdu do Itálie, kde hrál Pirandelův Džbán, v Anglii to byli Macháčkovi Ženichové, v Belgii a Bulharsku Naši furianti. Velice často s divadelníky vystupuje Houserova dechovka a výsledkem této spolupráce jsou zdařilá představení.

Jako domácí soubor vystupuje Lidové divadlo i v rámci přehlídky. Poprvé to bylo v roce 1972, na počest padesátého pátého výročí VŘSR a padesátiletého trvání SSSR, kdy nastudoval Simonovovu Ruskou otázku, potom to bylo Červnové loučení Alexandra Vampilova a v letošním roce od téhož autora komedie Starší syn. Alexandr Vampilov řeší úsměvnou formou věčně živý problém — vztah rodičů a dětí, ale i vztahy mezi dalšími členy společnosti. Starší syn se hrál u příležitosti májových oslav a na okresní přehlídce, nyní je závěrečným představením a byli bychom velmi rádi, kdyby se vydařilo.

Soubor se v posledních letech značně omladil a to je dobře. Nastudoval už Žákovu komedii Študáci a kantoři, pohádku Josefa Hokra O brejlaté princezně a i do budoucna se bude zaměřovat na tvorbu pro děti a mládež.



Loňská přehlídka a představení Bysterských, Bragin-skiij-Rjazanov, Příbuzní.